

Marek Gumkowski

"Wyspiańskiego symboliczny dramat narodowy jako nowa odmiana rodzajowa polskiego dramatu narodowego", Stefania Skwarczyńska [w:] "Z polskich studiów slawistycznych. Seria 4", Warszawa 1972 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/46, 206

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) SKWARCZYŃSKA Stefania: Wyspiańskiego symboliczny dramat narodowy jako nowa odmiana rodzajowa polskiego dramatu narodowego. W: Z polskich studiów slawistycznych. Seria 4. Prace na VII Międzynarodowy Kongres Slawistów w Warszawie 1973. /Cz.2/. Nauka o literaturze. Polski Komitet Slawistów PAN, s. 19-28.

Autorka szkicuje dzieje polskiego dramatu narodowego, wyróżniając trzy jego odmiany: tragedię narodową, romantyczny dramat historycznonarodowy oraz polski dramat historyczny. Twórczość Wyspiańskiego, wbrew wielu sądom, mieści się w bogatej tradycji tego gatunku. Obok tragedii historycznej i dramatu historycznobiograficznego w twórczości jego pojawia się nowa odmiana - symboliczny dramat narodowy, w którym symbolizm był zarówno narzędziem interpretacji historii, jak metodą wyeksponowania tej interpretacji.

BP/46/89

M.G.

(II) ŚLIZIŃSKI Jerzy: Jan Kasprowicz u Słowian zachodnich. W: Z polskich studiów slawistycznych. Seria 4. Prace na VII Międzynarodowy Kongres Slawistów w Warszawie 1973. (Cz. 2). Nauka o literaturze. Warszawa 1972. Polski Komitet Slawistów PAN, s. 117-129.

Studium materiałowe informujące o recepcji twórczości Kasprowicza wśród Czechów i Słowaków. Przegląd przekładów dzieł poety na język czeski (zwłaszcza Franciszka Kvapila i Jana Karníka) i słowacki (Laca K. Hory, Andrzeja Žarnova, Jána Sedláka, Stanisława Mečiára), uzupełnione zwięzłą charakterystyką głosów krytycznych o Kasprowiczu w obu tych literaturach. Autor daje również informację o zachowanej korespondencji poety z Czechami (Adolfem Černym, Hanušem Jelínkiem, Kvapilem, Jerzym Karáskiem ze Lvovic, Adolfem Bogusławem Dostalem) i nieco uwag o stosunku Kasprowicza do Czech i Słowacji. W konkluzji - stwierdzenie, iż Kasprowicz nie osiągnął większej popularności w czechosłowackich kręgach czytelniczych.

BP/46/90

R.L.